

REFLEKTERAT

Vill du skriva en krönika, kontakta Peter Karlsson:
peter.karlsson@fysioterapeuterna.se

Att arbeta och leva i sin dröm

Jag hade inte tänkt på det tidigare förrän en sjukgymnastkollega som var på utbildning på gården för ganska många år sedan ställde frågan: "Ulrika, visst är det så att du både arbetar och lever i din dröm?"

Jag blev tyst och så gick vi vidare på en av ridstigarna uppe i bokskogen. Ja, du har alldeles rätt. Jag arbetar och lever i min dröm! Vilken förmån jag har. Jag vaknar på morgonen och ser fram emot min arbetsdag varje dag! Och varför gör jag det? Jo, jag ser motivation, resultat och glädje som heter duga.

Sedan över tio år tillbaka bedriver jag ridfysioterapi/ridsjukgymnastik på Söderåsens Forsgård för barn, ungdomar och vuxna med funktionsnedsättning. De som kommer hit kan ha medfödda funktionsnedsättningar och/eller förvärvade skador. Via hästens rörelse och träningen på ryggen får patienterna sin fysioterapeutiska behandling ute i naturen i bland annat den vackra bokskogen, i uppforsbacke, nedforsbacke, runt träd och genom vattendrag. En behandlingsform som motiverar och som patienterna längtar till. Bara det är att leva i en dröm, att ha patienter som längtar till nästa gång. Som sjukgymnast ser jag resultat och det känns också bra att det ligger hållbar vetenskaplig forskning bakom det jag gör.

Med ridfysioterapi kommer glädjen och motivationen inifrån. "Såg du? Jag klarade hela backen utan att hålla i mig och titta där kommer hjortar! Visst gick det bra idag, Ulrika?" Patienterna är så motiverade att de ger hästen och miljön mer uppmärksamhet än vad själva träningen och jag som sjukgymnast får. Ändå sker träningen. Det är häftigt att uppleva. Dessutom säger de anhöriga att vistelsen på gården ger mervärde även för dem, vilket de sällan upplever vid annan behandling.

En av de jag behandlar med ridfysioterapi är en kille i tjugoårsåldern, som kom hit efter en trafikolycka. Han kommer aldrig att kunna gå igen hur mycket vi än tränar. Han sitter i rullstol. Det är mycket svårt för honom. Han var tidigare en mycket fysiskt aktiv kille. Att rida var inte det han drömte om. Han drömde om att kunna springa igen. När jag sprungit med en töltande islandshäst i full fart som avslutning på en av hans behandlingar utbrast han: "Ulrika jag har sprungit igen. Det var samma rörelser som när jag själv kunde springa." Genom islandshästens fyrtaktiga och tre dimensionella rörelse tölt, vilken påminner om vårt bäckens rörelse när vi springer, kunde killen uppleva att han sprang igen.

Jag har funderat mycket över hur vi når våra patienter på bästa sätt och detta är mitt sätt!

Ulrika Stengard-Olsson
Leg. sjukgymnast, ridsjukgymnast

FOTO: GÖRGEN PERSSON